

ES L'HORA DE LA LLEI DEL TALIO

ANEM fent la guerra sense oblidar-nos que som humans i que a l'altra banda hi ha germans nostres, innocents com els qui, a la zona lleial, són abatuts cada dia per la metralla facciosa. Cal saber, però, fins a quin límit podem i hem d'ésser humans i fins quan hem de pensar que a l'altra banda hi ha germans nostres.

Les ales negres volen constantment damunt les ciutats i les viles i els llogarrets allunyats de la contesa guerrera, i la població civil, que no té cap culpa que Espanya visqui una guerra desfermada per la traïció, és inmolada sense pietat, criminalment, i ha de veure cada jorn quadros macabres on la carn de les dones, dels vellets i dels infants nimbats per la innocència es confon en pilots de pellarínques escocinades. ¿I què cerquen, els assassins, amb aquests quadros d'horror?

No és el seu sadisme l'única causa de la seva executòria selvatge. La seva finalitat és imposar el terror, i amb el terror la desmoralització, la desbandada folia, la revolta de la reraguarda contra els qui mantenen la independència d'Espanya i la dignitat d'un poble alliberat de l'esclavatge imposat i sostingut per un règim militarista i semifeudal, forçat per la voluntat sobirana de la nació.

I els representants de la canalla daurada, els perjure que han venut les millors fonts de la riquesa lliure als pirates del Món, ja no en tenen prou amb les ales negres comandades per mercenaris estrangers, pels qui, desalligats de tot vincle amb el nostre poble, assassinen els espanyols amb la mateixa satisfacció, amb igual aidiame que si esclafessin indis i africans; ja no en tenen prou amb les ales negres, repetim, i altra vegada els vaixells pirates són situats davant les ciutats obertes, per tal de convertir-les en pilots de runca ensangonada per la carn innocent, per la carn de les dones, dels vellets i dels infants destrocats per la metralla.

¿És possible seguir entestat-nos a voler mantenir tots els atributs de l'humanisme, quan aquest és ja l'expressió del suicidi més estúpid? Si els enemics castiguen la nostra reraguarda per tal d'imposar-li el terror, la desmoralització i el desbordament contra els representants de la República i la dignitat d'Espanya, ¿per què nosaltres no hem d'anar vers la mateixa finalitat?

¿Perquè a la reraguarda facciosa hi ha antifeixistes, una població civil que espiritualment i moralment està amb nosaltres? Si és així, ¿per què no es subleva contra la caterva de traïdors i criminals que emplen de tràgic dolor i de ruina les terres d'Ibèria? ¿Perquè sublevar-se és tant com desafiar la mort? Ah!, ¿és que l'instint de conservació —que podríem dir-ne covardia— de la reraguarda facciosa preserva el nostre, d'instint de conservació? ¿És que potar no en tenim, nosaltres, d'instint de conservació?

¿O és que per entestar-nos a ésser massa humans hem d'esperar que la criminalitat dels faccionats ens esclafí?

Tot té el seu límit, el seu punt. El nostre humanitarisme no ha aconseguit pas commoure el sentiment de solidaritat i de dignitat envers els qui lluiten per l'alliberació d'Espanya, i ja ha arribat l'hora d'imposar la llei del Talí: ull per ull i dent per dent. La República ha de dur la guerra al mateix terreny que l'enemic la planteja, i caigui qui caigui. ¿Hom vol que la guerra sigui a mort, sense condicions, com practica la ferocitat? Doncs fem la guerra sense pietat i contra tots els qui ens la fan i la toleren a l'altra banda.

Si la nostra finalitat és guanyar la guerra, guanyem-la com sigui. Si l'enemic intenta vèncer-nos sublevant la nostra reraguarda per mitjà del terror, no seguim primmirats: a perseguir la mateixa finalitat amb iguals procediments.

Objectius militars? Deixem-nos de cançons: ¡al "bulto"!

I ja veurem, després, quina reraguarda és la primera a sublevar-se.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPAÑA

Barcelona, dissabte, 11 desembre 1937

ANY I

NUMERO 251

CANVI DEL CAP D'ESTAT MAJOR ANGLÉS

El mariscal de camp Sir Cyril Deverell ha cessat en el càrrec de cap de l'Estat Major anglès. Per a ocupar aquest lloc ha estat designat el general major vescomte Durrant. — En el gravat veiem Sir Cyril Deverell saludant les tropes durant la cerimònia d'acomiatament que ha estat celebrada a honor seu.

Davant la formidable resistència de Nanquín, els japonesos han decidit usar els gasos

Xang-Hai, 11. — Les últimes notícies rebudes sobre el curs de la lluita a Nanquín declaren que els xinesos es baten en retirada vers l'interior de la capital, sense deixar d'hostilitzar les tropes japoneses. Els japonesos s'han apoderat d'alguns sectors anulars en els quals han col·locat canons Bregers i metralladores per a preparar-se a la defensa, perquè temen un últim contraatac dels xinesos.

Les notícies d'origen japonès reconeixen que els xinesos han contractat sense parar durant tota la posada nit i han arribat a emprar gasos lacrimògens. Els cercles xinesos neguen rotundament aquesta versió i temen que l'acusació japonesa tingui per objecte explicar l'èxode dels nipons de la guerra química. Hom adverteix, en efecte, que en totes les informacions nipones posades en circulació durant el matí d'avui esmenten

EL NOU AMBAIXADOR FRANCÉS PRESENTA LES CARTES CREDENCIALS

Aquest matí ha tingut lloc, al Palau de Pedralbes, l'acte de presentació de credencials del nou ambaixador de França, L'abbé, al President de la República. L'ambaixador arribà a les dotze, acompanyat de l'escolta presidencial que vestia de gran gala. Allí es trobava, ja, una companyia d'aviació que li ha retut els honors corresponents, i la Banda Municipal, la qual ha interpretat l'himne nacional.

L'ambaixador ha estat rebut per l'introduïdor d'ambaixadors, Amós Salvador, i seguidament passà al despatx de S. E. Assistí el president del Consell, doctor Negre, i alt personal de la Presidència. El ministre d'Estat no assistí a l'acte per trobar-se malalt. Labonne ha pronunciat el seu discurs, el qual ha estat contestat pel President de la República. Poc després de dos quarts d'una, el nou ambaixador abandonà la residència del cap de l'Estat, acompanyat de l'escolta presidencial, i mentre la companyia d'aviació li feia els honors.

Aquest matí ha tingut lloc, al Palau de Pedralbes, l'acte de presentació de credencials del nou ambaixador de França, L'abbé, al President de la República.

L'ambaixador arribà a les dotze, acompanyat de l'escolta presidencial que vestia de gran gala.

Allí es trobava, ja, una companyia d'aviació que li ha retut els honors corresponents, i la Banda Municipal, la qual ha interpretat l'himne nacional.

L'ambaixador ha estat rebut per l'introduïdor d'ambaixadors, Amós Salvador, i seguidament passà al despatx de S. E.

Assistí el president del Consell, doctor Negre, i alt personal de la Presidència.

El ministre d'Estat no assistí a l'acte per trobar-se malalt.

Labonne ha pronunciat el seu discurs, el qual ha estat contestat pel President de la República.

Poc després de dos quarts d'una, el nou ambaixador abandonà la residència del cap de l'Estat, acompanyat de l'escolta presidencial, i mentre la companyia d'aviació li feia els honors.

Aquest matí ha tingut lloc, al Palau de Pedralbes, l'acte de presentació de credencials del nou ambaixador de França, L'abbé, al President de la República.

L'ambaixador arribà a les dotze, acompanyat de l'escolta presidencial que vestia de gran gala.

Allí es trobava, ja, una companyia d'aviació que li ha retut els honors corresponents, i la Banda Municipal, la qual ha interpretat l'himne nacional.

L'ambaixador ha estat rebut per l'introduïdor d'ambaixadors, Amós Salvador, i seguidament passà al despatx de S. E.

Assistí el president del Consell, doctor Negre, i alt personal de la Presidència.

El ministre d'Estat no assistí a l'acte per trobar-se malalt.

Labonne ha pronunciat el seu discurs, el qual ha estat contestat pel President de la República.

Poc després de dos quarts d'una, el nou ambaixador abandonà la residència del cap de l'Estat, acompanyat de l'escolta presidencial, i mentre la companyia d'aviació li feia els honors.

Aquest matí ha tingut lloc, al Palau de Pedralbes, l'acte de presentació de credencials del nou ambaixador de França, L'abbé, al President de la República.

L'ambaixador arribà a les dotze, acompanyat de l'escolta presidencial que vestia de gran gala.

Allí es trobava, ja, una companyia d'aviació que li ha retut els honors corresponents, i la Banda Municipal, la qual ha interpretat l'himne nacional.

L'ambaixador ha estat rebut per l'introduïdor d'ambaixadors, Amós Salvador, i seguidament passà al despatx de S. E.

Assistí el president del Consell, doctor Negre, i alt personal de la Presidència.

El ministre d'Estat no assistí a l'acte per trobar-se malalt.

Labonne ha pronunciat el seu discurs, el qual ha estat contestat pel President de la República.

EL MINISTRE DE JUSTICIA, IRUJO, HA DIMITIT

...L'HA SUBSTITUIT MARIAN ANSO

La "Gaceta" d'avui publica dos Decrets de la Presidència del Consell de ministres, admetent la dimissió dels càrrecs de ministre de Justícia i sotsecretari d'aquest ministeri, respectivament, a les camarades Manuel d'Irujo i Otto I.

Marian Anso Zumarrren. També publica dos Decrets més nomenant ministre de Justícia el camarada Marian Anso i ministre sense cartera el camarada Manuel d'Irujo i Ota.

AVUI, GRAN BALCONADA A ROMA

PER TAL QUE TOTHOM PUGUI ESCOLTAR MUSOLINI HA ESTAT SUSPESA «L'AFRICANA»

Roma, 11. — La gran reunió que tindrà lloc aquesta nit a la Plaça Venècia no serà inferior en res a les d'octubre del 1935 i cine i nov de maig del 1936, en el curs de les quals, Mussolini anuncià el començament i el final de la campanya d'Etíopia i la constitució de l'Imperi. Anunci que convoquen els feixistes a acudir a les 20 hores a la Plaça, són col·locats a tots els immobles. Le Premsa anuncia que la representació de "L'Africana", que havia de celebrar-se aquesta nit a l'Òpera, ha estat ajornada

per al dimenge. Els periódics anuncien l'interès amb què l'extranger espera les decisions del Gran Consell. Aquest es reunirà a les 22 hores, però la sessió durarà poc. Les emissions de ràdio italianes transmetran les paraules de Mussolini, el qual, des del balcó del Palau Venècia, donarà a conèixer a la multitud la decisió aprovada. Una atmosfera de febre espera l'aparar de la capital, on totes les converses es referencen a l'esdeveniment d'aquesta nit. — Fabra.

Els nets de Rockefeller han adoptat una nena de quatre anys

Nova York, 11. — El matrimoni Muriel MacCormick Hubbard, nets del multimilionari John Rockefeller, han adoptat una nena de quatre anys que trobaren abandonada. Hom calcula que la venturosa nena heretarà algun dia una fortuna de 750 milions de francs.—Cosmos.

AQUESTA MATINADA HA MORT ANGEL PESTANA

Pa dies que era coneguda la notícia de trobar-se malalt de síndrom Angel Pestana. No sembla, però, que el desmaïat arribés, ni que, en el cas d'arribar, ho fos tan ràpidament.

Aquesta matinalada Angel Pestana ha mort. Havia començat a lluitar molt jove. Ningú no ignora les seves activitats. La seva vida va unida a un llarg període de la lluita social a la nostra terra.

No pretensem fer ara una biografia. Anotem el fet amb emoció, només.

Angel Pestana és mort. Sotem que l'enterrament s'ha d'efectuar demà al matí. En el moment d'escriure aquestes ratlles s'havien "horas".

Honors militars a Angel Pestana

Barcelona, 11. — El ministre de Defensa Nacional, atesa la jerarquia militar d'Angel Pestana com a Subcomandant general de l'Exèrcit de Terra, ha disposat que foren militars donis guàrdia comant al cadàver i formin a la comitiva de l'enterrament.

Indalecio Prieto ha dit sobre Angel Pestana:

"El tret més acurat de la personalitat d'Angel Pestana era un clar talent polític. L'apostolisme en el qual aquell ànima lluitador va estar enquadrada la major part de la seva vida, va caracteritzar aquesta singular aptitud. Quan, massa tard, va voler rectificar en iniciar una actuació política, la va iniciar erròniament, car, en comptes d'afiliar-se a un partit ja format, per tal d'aportar-li la seva gran vàlua personal, se va entossagar a crear un partit més, al qual, com era lògic, no podia arrossegar grans masses de les educades per ell en l'apostolisme.

En la rectificació cal apreciar el reflex d'una consciència esquiçada, capaç d'imposar el sacrifici de la popularitat. Llàstima que escriptura explícitament, però infundada, impedís l'enviament de Pestana en un dels partits proletaris ja existents, car dintre qualssevulla d'aquelles, la seva tasca hauria estat molt més fecunda.

L'actitud i la conducta de Pestana en la lluita iniciada el 17 de juliol del 1936, constitueix una èpica d'especialitat, car des del primer moment pretenia i practicà, sincerament, sense cap reserva mental, l'entesa unità de tota els elements antifascistes, i perquè no va defugir els llocs de perill al front, ni va defugir les comesses més humils a la reraguarda. Va saber agermanar el coratge, la modestia i la dignitat, tant als paraps de la Serra del Guadarrama, com en l'estació ferroviària d'Albacete, en distribuir expedicions de vestuari i classificar material de guerra.

La mort d'Angel Pestana significa per al proletariat espanyol una gran pèrdua.

EL VIATGE DEL MATRIMONI LINDBERGH ALS ESTATS UNITS HA ESTAT PORTAT A TERME EN EL MES RIGOROS INCOGNIT

«Lindy» portava ulleres fumades i viatjava amb el nom de «Gregory»

Nova York, 11. — Els intims de Charles Lindbergh afirmen que ha vingut als Estats Units amb l'objecte exclusiu de passar les festes de Nadal en companyia de la família de la seva esposa. No ha

amagat el famós aviator la seva ferma decisió de residir fora de la seva pàtria per mesos de unit de temps.

El matrimoni Lindbergh efectuà la travessia de l'Atlàntic amb les majors precaucions, per tal d'evitar que llur arribada a Nordamèrica provoqués manifestacions de cap mena. Efectuava el viatge a bord del paquet "President Harding", en el més estricte incògnit. «Lindy» portava ulleres fumades. Viatjaven en el vaixell amb el cognom suposat de Gregory. Com al que el capità va reconèixer el primer vençador de l'Atlàntic, Lindbergh li pregà de guardar el secret de la seva presència a bord o, almenys, que els radiotelegrames no transmetessin la notícia a terra ferma.

El matrimoni Lindbergh deixarà els Estats Units abans de finir l'any.

Per tal de donar una idea del secret guardat entorn al seu viatge a Nordamèrica, n'hi haurà prou amb dir que en saltar a terra el matrimoni, no va acudir ni un sol policia per a enzarregar-se de la seva vigilància.

Alguns periòdics no volen creure que el viatge de Lindbergh tingui per objecte, solament, el passar el Nadal en família, i asseguren que aprofitarà la seva estada als Estats Units per a portar a terme importants negocis amb els dirigents de la "Panamerican Airways", relacionades amb l'establiment de la futura línia regular aèria sobre l'Atlàntic Septentrional, entre Anglaterra i els Estats Units. — Cosmos.

NOTÍCIES CONFUSES

Xang-Hai, 11 (urgent). — Sobre Nanquín hi ha notícies confuses, fragmentàries i parcials. Sembla confirmar-se, després de tot, que les tropes japoneses han trobat inesperada resistència de la guarnició de la capital, que els ha sorprès després de la precipitada retirada xinesa en aquestes últimes setmanes. — Fabra.

(Segueix a la pàgina 2)

NANQUIN RESISTEIX

LA NOTICIA DE L'OCUPACIÓ DE LA CAPITAL XINESA ES COMPLETAMENT FALSA EL TRIMOTOR EN EL QUAL VIATJAVAN XANG-KAI-TSEK, FOU PERSEGUIT PER L'AVIACIÓ JAPONESA

Londres, 11. — Les informacions que es reben en aquesta capital sobre la sort de Nanquín són completament contradictòries. Les informacions d'origen japonès, també contradictòries, descriuen la capital de la Xina quan a poder de les tropes invasores. En canvi, les informacions d'origen xinès, reconeixen que la situació de la capital és greu, però neguen rotundament que els japonesos se n'hagin apoderat.

En els cercles londinencs ben informats existeix el convenciment que la sort de Nanquín ja està decidida, però que encara no l'han pès els japonesos, els quals encara busquen de sostenir magnànimament amb els heroics defensors de la ciutat.

Alguns periòdics comparen la gloriolosa de Nanquín amb la de Ma-

dríd els dies que les forces rebudes arribaren a les portes de la capital d'Espanya. Com en aquella ocasió, també afirmen ara els japonesos que s'han apoderat de la capital de la Xina, però les seves informacions ampliadores sobre aquest esdeveniment encara no han estat rebudes, la qual cosa sembla demostrar que les notícies posades en circulació durant el dia d'avui pels òrgans de propaganda japonesos, eren, almenys, exagerades.

Les tècnics creuen que Nanquín encara pot resistir alguns dies, sobretot si es confirmen les informacions d'origen xinès que afirmen que havien aconseguit entrar a la ciutat, per tal de cooperar a la resistència, quatre regiments escolars trasmesos pel mariscal Xang-Kai-TseK. — Cosmos.

D'ORIGEN JAPONÈS

Tòkió, 11. — L'Agència Demot afirma que les tropes japoneses es troben a l'interior de Nanquín des de la tarda d'ahir. — Cosmos.

A DOS QUILOMETRES

Xang-Hai, 11. — El portanveu de l'exèrcit japonès ha declarat aquest matí als periòdics que no posseïa cap dada concreta sobre els combats que s'han produït a Nanquín. Es precisa que el Gros de les tropes japoneses es troben a dos quilòmetres fora de la capital. — Fabra.

AIXO VOL DIR QUE NO ES VERITAT

Tòkió, 11. — Tota la premsa intenta donar al públic la impres-

só que Nanquín ja ha estat presa. Amb tot, el públic s'estranya del retard de la caiguda de Nanquín. Creia que la capital havia de caure sense resistència, igual que totes les altres ciutats, des de la presa de Xang-Hai. D'alguns dies ençà, Tòkió ha guarnit els carrers per a celebrar la victòria. El públic demostra certa nerviositat, degut al fet que Xang-Kai-TseK ha anunciat la seva determinació de no dimiir; perquè les tropes xineses no han contestat l'últim atac de Matsumi, i perquè continuen les batalles als carrers de Nanquín, per bé que la caiguda de la capital era esperada dimenge a la nit. La decisió de Xang-Kai-TseK i el Govern xinès de continuar la lluita, ha impressionat molt, puix que s'esperava que Xina, després de la ocupació de Nanquín, abandonaria la lluita. Tots els indicis demostren que els xinesos no es troben demoralitzats i faran pagar cara la avançada dels japonesos a l'interior de Xina. — Fabra.

La notícia d'origen japonès reconeixen que els xinesos han contractat sense parar durant tota la posada nit i han arribat a emprar gasos lacrimògens. Els cercles xinesos neguen rotundament aquesta versió i temen que l'acusació japonesa tingui per objecte explicar l'èxode dels nipons de la guerra química. Hom adverteix, en efecte, que en totes les informacions nipones posades en circulació durant el matí d'avui esmenten

(Segueix a la pàgina 2)

SEGONA EDICIO

GENERALITAT

A LA CATALUNYA ANTIFEXISTA SON HONORATS ELS INTEL-LECTUALS

Has estat ja concedida els premis literaris que té instituída la Generalitat de Catalunya...

dels a la causa del poble moltíssims artistes i homes de ciència...

Es digna de honorar que en aquest moment de aguita i de dolor hom continui donant importància a l'esperit i a la intel·ligència...

Podeu llijar amb cadenes un home intel·ligent, però no podreu llijar el seu esperit...

L'Españolista, com és sabut, porta al davant el seu militar...

EL CONSOB GENERAL DE FRANÇA VISITA EL PRESIDEN COMPANYYS

En aquest matí ha visitat el President Companyys el Consob General de França...

EL CONSELLER DOCTOR BOSCO GIMPERA VISITA EL PRESIDEN COMPANYYS

El conseller de Justícia, doctor Bosco Gimpera, aquest matí ha visitat el President Companyys...

EL "DIARI OFICIAL" publica una Ombra que autoritza al Consell d'Impreses de l'Agrupament de la Indústria...

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

AL MINISTERI DE JUSTICIA DESMENTEIXEN UNA INFORMACIO QUE PUBLICA UN DIARI LOCAL

L'encarregat de la secció d'informació del Ministeri de Justícia pregà als periodistes que desmentissin la informació publicada pel diari "La Mañana" sobre la visita i viatge del fiscal de l'Audiència de Madrid...

JUSTICIA

ABSOLUCIO D'UN PROCESAT Davant el Tribunal Popular número 1 s'ha vist una causa contra Valentí Bolet Poo...

Judic per temptativa d'estafeta contra Daniel Vázquez, i un altre per ús d'arma contra Josep Berrovi i Adrià Della...

ARRAMENTALMENTS PER AL DILLUNS Audiència Territorial. — Huija primera: Major quantia. Maria Teresa Bonafina contra Mari Ripoll...

El conseller d'Agricultura diu que arribaran 17,000 tones de llavor de patata i que seran castigats els qui destrueixen els boscos

Aquest migdia el conseller d'Agricultura, Josep Calvet, ha rebut els periodistes...

front. Les privacions naturals que comporta la guerra no els desanimen gens...

Des del 19 de juliol Producció i Distribució a les mans dels treballadors

En entrar a mans de la classe treballadora la producció i distribució, hem acceptat una doble responsabilitat...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, procurant en el possible l'estricta compliment i la màxima eficàcia dels postulats de defensa i protecció dels ciutadans...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

EL NOU AMBAIXADOR FRANCS HA PRESENTAT LES SEVES CREDENCIALS

Discurs de l'Ambaixador de França

Senyor President: Tinc l'honor de presentar a mans de V. E. les Cotes credencials del meu antecessor, M. Jean Herbetie...

El Govern espanyol mai no ha preses ni cercat que aquest conflicte s'agravés. Mai no ha procurat associar a la nostra fortuna l'interès nacional d'altres pobles...

Contestació del Cap de l'Estat

Senyor ambaixador: Es per a mi un motiu de satisfacció el rebre de les vostres mans les Cotes que us acrediten com a ambaixador de la República Francesa...

Nota de la Junta de Defensa Passiva de Catalunya

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, procurant en el possible l'estricta compliment i la màxima eficàcia dels postulats de defensa i protecció dels ciutadans...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

Una nota del Ministeri de Defensa Nacional

Es faccions han anunciat el bloqueig de la costa mediterrània, amb el propòsit d'aconseguir la disminució del nostre comerç marítim...

base de la nostra civilització europea, sinó per les terribles experiències que la vostra història recent va aportar...

El vostre auguri de pau, que associu a la Espanya la llibertat espiritual i moral i la prosperitat econòmica...

Més notícies de l'estranger

Serà gat o llebre? Roma, 11. — Entre els nombrosos i variats rumors que circulen sobre la proclamació que tindrà lloc aquesta nit a la plaça Venècia...

Notificació oficial Tòquio, 11.—El Ministeri de Negocios estrangers ha rebut notificació oficial de la retirada d'Itàlia de la Societat de Nacions.—Fabra.

Es quasi segur Roma, 11. — La retirada d'Itàlia de la Societat de Nacions es considera com a cosa certa. La notícia no ha estat confirmada als centres oficials...

L'ORDRE PUBLIC NOTES DE LA DIRECCIO GENERAL DE SEGUERTAT Ha estat nomenat per la Direcció General de Seguretat, director de l'Estat de Policia de Barcelona, Francesc Adán Cañadas.

CODOS A PARIS Le Bourget, 11.—A les 225 de la tarda es arribà a aquest aeroport l'avió «Chef Pilot» Guerrero, pilotat per Codos, després d'haver realitzat un períple de 25.000 quilòmetres a l'Àfrica del Sud.

Demà a l'Ateneu Professional de Periodistes Demà, dimarts, a les dotze del matí, tindrà lloc, al Saló d'Actes de l'Ateneu Barcelonès «Carnalú», la inauguració del cicle de conferències que ha organitzat l'Ateneu Professional de Periodistes.

TATARESCU ANIRA A VARSOVIA Varsòvia, 11.—La Premsa polonesa anuncia aquest matí que aviat visitarà aquesta capital el president del Consell romanès, senyor Tatarescu, en viatge oficial, al qual li ha atribuït abans política.—Fabra.

Miaja, president de la Comissió pro monument a Durruti Madrid, 11.—Celebrà la seva primera reunió el Consell del Comitè de Propaganda, Confederat i adscrit a la Comissió pro monument a Durruti. En aquesta reunió se tractaren les normes generals que han de regir per a la promulgació de la llei que ha d'ordenar l'edificació de tota els sectors anticatalans. En feu la direcció de càrrec.

EL CONFLICTE RELIGIOS A ETIOPIA El Caire, 11.—Makram baki, ministre de Negocios Estrangers italià ha donat instruccions al ministre d'Egipte a Roma per tal que traslladi al Govern italià el punt de vista de Egipte sobre el conflicte religiós a Etiòpia. Estima el Govern egipci que Itàlia no ha d'intervenir en una qüestió pura-

ment religiós que afecta essencialment Egipte i no troba cap raó perquè Itàlia no pugui adoptar una posició amonesta vers Egipte en aquesta qüestió.—Fabra.

NO TORNARÀ A POSSESSIO KAR-SE DEL CARREU Berlín, 11.—L'encarregat de Negocios de la U. R. S. S. en aquesta capital ha estat aquest matí a la Wilhelmstrasse, on ha anunciat que el senyor Bureniev, ambaixador de la U. R. S. S., no tornarà a reintegrar-se al seu lloc en aquesta capital.—Fabra.

Entre els acords preses destaca el d'oferir la presidència honorària de la Comissió a l'heroic defensor de Madrid, general Miaja. Una delegació de la Comissió pro monument a Durruti visità Miaja a la Caserna general per a compliment l'acord pres per unanimitat. El general, profundament satisfet, acceptà el càrrec.—Fabra.

NANQUIN RESISTEIX

(Ve de la primera pàgina)

Kang-Hai, 11. — La premsa nipona...

LA SITUACIO EXACTA

Kang-Hai, 11. (Urgent) — Els periodistes estrangers...

A L'AMBAIXADA XINESA

London, 11. — A l'ambaixada de Xina...

DECLARACIO DEL GOVERN JAPONES

Tòkiu, 11. — Hom anuncia com a imminent una declaració oficial del Govern sobre el nou Govern autònom del Nord de la Xina...

Hom recorda, amb aquest motiu, que Nanquín havia estat la capital de la Xina des del 21 de Juliol del 1928...

Nanquín veu dir, en llengua xinesa, "capital del Sud", i Peking, "capital del Nord".

Nanquín compta 700.000 habitants i està unida a Xang-Hai per un modern ferrocarril d'un recorregut de 237 quilòmetres...

MANIFESTACIONS A LA BES-TUNTA

Tòkiu, 11. — A Tòkiu, Kobe, Osaka, Yokohama, Nagasaki i altres grans ciutats del Japó la impudència d'aquesta política...

Pa tres dies que s'annuncien les manifestacions públiques per tal de celebrar la presa de la ciutat de Nanquín...

Altres crenes que el Kang-Kai-Txoc és troba a la república de Nanquín...

DAVANT LA FORMIDABLE...

(Ve de la primera pàgina)

els sup... a les xineses amb gran lentitud.

Naturalment es té el convenciment que la lluita a Nanquín es arribarà a un punt mort a causa de la gran resistència dels xinesos...

La impremsa més generalitzada de tots els japonesos amb llur lent desenvolupament a Nanquín...

Belgrad, 11. — De tornada de la seva visita de cinc dies a Rússia, ha arribat aquest matí a Belgrad el president del Consell d'Execució...

bracia, sense dubte, de donar una sortida a la impudència de la política davant la tardança a rebre la notícia de la presa concreta de la capital de Xina...

L'ACABAMENT DE LA GUERRA

Tòkiu, 11. — El president de la Unió Econòmica Nacional ha declarat als periodistes que ara es planteja al Japó el problema de reorientar econòmicament la Xina septentrional.

El president del Consell, príncep Konoze, ha censurat les impudències populars relatives a la presa de Nanquín...

Altres, els periodistes exalten la població a mantenir la major serenitat i sang freda...

MÉS INFORMACIONS JAPONESSES

Tòkiu, 11. — La Premsa d'aquest matí publica amples informacions sobre l'entrada de les tropes japoneses a Nanquín...

Declarar que l'acció de les forces d'assalt motoritzades fou precedida d'una intensíssima preparació a càrrec de l'artilleria i l'aviació...

ORGANITZACIO D'UN EXERCIT

Xang-Hai, 11. — s'atribueix al mariscal Kang-Kai-Txoc el projecte de marxar a la província de Honan amb la intenció d'organitzar un poderós exèrcit capaç d'oposar-se amb èxit al cos expedicionari japonès.

Desorientacio London, 11. — Existeix una gran desorientació entorn de la residència oculta del mariscal Xang-Kai-Txoc...

Retirada de dues esquadres de control.

London, 11. — Les autoritats britàniques anuncien que la retirada de les dues esquadres de control a la Mediterrània...

Reivindicacions obreres.

Brusel·les, 11. — La Central Nacional de Minaires de Bèlgica ha visitat el president del Consell, senyor Janson...

Rel. complet contra delibros.

París, 11. — Tota els periòdes d'aquest matí ocupen del complet contra la vida de Yvon Delbos...

Stoyadinovix a Belgrad.

Belgrad, 11. — De tornada de la seva visita de cinc dies a Rússia, ha arribat aquest matí a Belgrad el president del Consell d'Execució...

D'acord ABANS DE L'ANY 1940 ENTRARAN EN SERVEI 130 NOUS VAIXELLS DE GUERRA SERAN RECLUTATS VINT MIL MARINERS PER A LES DOTACIONS D'AQUESTS VAIXELLS

París, 11. — Comunicam de Bureau a l'Agència Havas que el "Bulletin Officiel del Estado Espanol" publica un Decret pel qual es crea el "Tribunal de Prensa"...

El Tribunal en qüestió està compost per nou jutges, entre els quals hi ha els membres de l'Associació de la Premsa Modèlica...

Reclutament de voluntaris.

Nova-York, 11. — En una reunió de cap del partit comunista, el secretari del partit, Browder, va anunciar que, malgrat la decisió del Govern de no lliurar pasaports per a Espanya...

Declaracions d'un assaïss.

París, 11. — Jean Leblanc, el qual s'ha constituït president, ha indicat les circumstàncies en les quals va començar Millon i Wiedmann...

Solucio d'un incident.

Budapest, 11. — L'Agència telefònica hongaresa anuncia que l'incident que havia estat al curs d'una recent sessió de la Cambra de Diputats...

Les víctimes d'una catastrofe.

London, 11. — s'annuncia oficialment que el nombre de víctimes de la catastrofe de Castlegary hospitalitzades és de 25; 33 sofriren ferides lleus; 24, ferides insignificants.

London, 11. — La gran revista militar naval d'United Service Review anuncia que abans de 1940 entraran en servei 130 nous vaixelles de guerra...

Delbos a Belgrad.

Bucarest, 11. — El ministre francès de l'Interior Jean Delbos ha anunciat que, malgrat la decisió del Govern de no lliurar pasaports per a Espanya...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

La discussio del pressupost francès de l'aire.

París, 11. — Aquest matí, la Cambra ha discutit el pressupost de l'aire. Bousoutrot, president de la Comissió aeronàutica, declara que els rumors sobre la situació de l'aviació francesa són inexacets...

CONTRA ELS HOMO-SEXUALS «NAZIS» DE TXECOSLOVAQUIA LA POSICIO D'HENLEIN ES MOLT ARRISCADA

Praga, 11. — Les circumstàncies en què es veurà el procés contra els homo-sexuals del partit anarxista de Henlein troben aquest en una situació difícil...

Rúthia. Els anarxistes reprochen Henlein d'haver-se limitat a exigir el títol d'honor a Rúthia, havent avançat l'amistat a l'honor del partit...

LLUM I ALEGRIA PER ALS NENS

"EL DIA DEL MELICIA I DEL NEN"

La por causant-li emocions vives o amonçant-lo amb un animal que ell tem.

Aviat entrarem a l'Any Nou. Aquest fet ja esperat per molta gent hauria de portar la pau i la serenitat temporal per a començar a construir, a crear, a formar la vida nova.

El fet que certes persones grans, d'explorar davant dels petits històries que els espanten per fer del gènere "policial", o la narració d'un succeït massa greu per la seva joventut, contribuïssin molt a crear la por.

Però, no! "En els fronts, no hi ha por!"

El clatig de la cambra ferenca amb l'amenaga que hi passen coses terribles, o l'obligació de tocar un objecte estrany, és també susceptible de trastornar nerviosos en el seu accés.

El símbol de la Lluita, de la Força Indomable, és el melicic, que defensa no solament la llibertat espanyola, sinó tota la Humanitat.

Seria molt millor el sistema que consisteix a crear una atmosfera de confiança del petit ésser incògnit a la punitivitat. Quan té por del gos, se li diu que és un bon animal i se'l convideja a acompanyar-lo perquè estigui content.

El símbol de la Lluita, de la Força Indomable, és el melicic, que defensa no solament la llibertat espanyola, sinó tota la Humanitat.

El símbol de la víctima innocent és el Nen.

El Nen que per tots és sagrat, el Nen que fa gaudir i sofrir el món. Ambdós mereixen totes les nostres atencions i l'ajut material i moral.

La mare de Joan II ha donat una taronja per anar al cinema. Quan torna, li diu: — Espero que hauria estat un noi net terra. — No, mare tirat les pells per terra. — No, mare contesta ell. — Al meu costat hi havia un nen que tenia el capell a la falda i les hi posades a dinar.

ES MODIFICARA EL DECRET DE COLLECTIVITZACIONS?

Sota aquest títol, "La Humanitat" d'avui publica l'article següent que publica a títol d'informació:

LLAVORS D'ALZINA

Als aglans han estat estudiats a Bèlgica com a llavors. Després de l'observació que en els mateixos arbres, el pes d'aquests fruit varia molt d'un any a l'altre...

La defensa del senyor Fronjós conté una sèrie de casos en què els obrers de les fàbriques, tallers i mines han realitzat lesqnes reivindicacions...

Es aquest judici — complicat i difícil — que s'està formant en una saludable discussió que, en assestar-se els temps, s'adeverarà possible. No anticipem, doncs, un judici en format.

Però el col·lectivisme no es defensarà amb excepcions d'entorses individuals, que potser són excepcions que confirmen la regla.

Afirmem, però, una cosa: Els homes d'E. R. C. estan sempre atents a l'interès popular, per a servir-lo de la millor manera possible.

De moment, a part d'aquestes excepcions individuals de què hem parlat, l'interès col·lectiu no ha donat bons resultats. Però aquelles fracassos tampoc no aporten un

S'HA POSAT A LA VENÇA el tercer número de PORVENIR Xins i grans, llegiu "PORVENIR"

ALEMANYA TOT HO
EMBOLICA

En el "Daily Herald", en un editorial, que «Berlín desmentí que Alemanya actués en qualitat de mitja...»

Després d'èxitos sobretot començant amb sentit i feracitat de la Conferència de Brussel·les, i fa constar que si la Gran Bretanya, França, Estats Units d'Amèrica del Nord i la U. S. S. haguessin volgut amb fermesa adoptar una política efectiva a l'Extrem Orient...

LA COSA MÉS BONA QUE
POT DONAR EL FEIXISME:
L'OFENSA

Per ordre del dictador, des dels cercles periodístics d'Itàlia s'ha desenvolupat una campanya indecisa contra França per a obligar la Premsa francesa que es publica en terreny francès (la Premsa francesa de l'exterior està al servei de Hitler i de Mussolini) a respondre en termes similars. Per tal motiu, «L'Ére Nouvelle» manifesta: «Observeu que aquesta fúria feixista veia de resultes de la negació de...

la City de Londres a obrir una crèdit al Govern de Roma. Això explica el fons de les campanyes plenes d'insolències, justificades amb els més insuperables pretextes per la Premsa feixista.

Cal acceptar que és una posició honrosa la d'aguantar les inconduïtades i les provocacions del feixisme, com si el temperament democràtic fos un compost de gel. Serà perquè no volen ja la pau, o perquè hem perdut els estrepes; però el cas és que la resposta que donarem nosaltres farà d'allò més contundent.

ELS LLADRES SÓN ELS
AMOS D'ITALIA

«El Popolo di Roma» comenta l'elecció del cost de la vida, i fa veure que s'errita contra l'especulació, única culpable — diu — de l'enfament dels productes típicament nacionals. «La tendència a l'augment — escriu el «Popolo» — és general, i aquest és l'aspecte més greu del problema. No es tracta pas d'un augment esporàdic d'aquest o de l'altre preu. És el cost total de la vida, que s'augmenta».

L'editorial del mateix diari diu que la depreciació italiana justifica un augment d'un 40 per 100 per als productes procedents de l'estranger; però que de cap de les maneres els preus dels productes nacionals no tenen justificació per a desmarcar-se del seu acostumat nivell.

Estem ben convençuts que, per al comerç, no hi ha feixismes ni antifeixismes, ni democràcies ni dictadures. Com la religió, el comerç constitueix una plaça internacional.

A QUE QUEDA REDUÏDA
LA FLEMA ANGLESA

L'ambaixador d'Anglaterra a Berlín ha reclamat, des de la feiaçió espanyola, en nom del Govern que representa, la quantitat de 20.000.000 francs per avaries causades al creuer «Hunier» en llançar una mina submarina. Com es recorda, en aquell accident, provocat pels feixistes espanyols, trobaren la mort set mariners anglesos i es resultaren catàstrofes de ferides.

El nostre col·lega anglès «Daily Herald» sembla preocupar-se per la disposició «franquista» que ordena la desaparició de tots els Síndicats obrers del Nord d'Espanya. «Que poden fer de menys, els inquilins, en la terra que els dominen... gràcies al poderós concurs ofert pels nacionals d'Itàlia i d'Alemanya?»

ELS «NACIONALS» ITALIANS
«CIVILITZEN» MALAGA

Roma. — Alguns mariners italians que han tornat a la pàtria han dit, a Cagliari, que Malaga pateix la més horrible de les situacions en fam i en martria. Fa uns mesos el terror dominava la població; la gent vivia continuament sobresaltada. Un gran nombre de presoners sospesos de desafecció al règim de tirania han estat al·legrement assassinats. Els soldats i la marineria d'Itàlia resten horribament i avergonyits de la conducta criminal dels seus superiors. Els abusos fets en massa sovintegen; i si es respecta alguna vida és perquè es creu que podrà servir de base per a un canvi de presoners. La indignació dels soldats italians és tan gran, que els oficials es veuen obligats sovint a encomanar la comissió dels assassinats a les tropes marroquines.

No serà tan gran la indignació d'aquests soldats italians, quan no giren l'arma que porten contra els botxins del seu poble i del nostre.

I a mà estesa Els pobles lliures fan seva la causa dels pobles oprimits, per no caure ells mateixos en l'esclavatge

El gran publicista antifeixista Heinrich Mann ha escrit el següent article:

«Es quicòm estrany que un cop de partit que ha usurpat el poder absolut en un país que fins al seu estat constituït en democràcia, tingui la gosadia de menysprear les democràcies en general. Co que li no donar totes la seva força per a assegurar el dret dels pobles a disposar lliurement de si mateixos. A la fi, ja el seu objecte de trà precari i imprudent.

El que estranya més és la modernitat de les democràcies enfront d'un enigma que aquest gènere, i sobretot, la mà que li allarguen obstinadament alguns ciutadans dels països lliures que no semblen veure en això cap mena de perill. Entendre amb Hitler, quin somni! I realitzable, car acaba de remarcar, una república, que cap línia territorial no s'interposa entre Alemanya i França. Es cert que no promet res per al demà.

Però demà, és lluny. N'hi haurà prou, sense dubte, per a la causa de la pau, amb examinar el problema econòmic d'Alemanya i resoldre'l. Alhora, el règim Hitlerià estarà normalitzat. Concedint-li les primeres matèries i el dret per a comprar-les, la mentalitat alemanya es tranquil·litzarà a poc a poc i es farà menys agressiva. Tot serà profitós per al règim, el qual s'haurà convertit per tal com no demana altra cosa i no ha comès crueltats i violències, sinó per necessitat. Un cop esborrada Alemanya de la llista de les «Nacions desposseïdes», Hitler acabarà la seva carrera com a monarca constitucional o com a President d'una República, la qual escollirà lliurement els diputats i en la qual l'exercit serà reduït de tal manera, que ningú no podrà sentir-se inquiet.

Tothom sap que les coses no passen així, i, no obstant, aquest seria l'únic fi lògic, sempre que ho sigui la teoria de la pau. Despreciant, no ho és. Les primeres matèries amb les quals Hitler decidia no haver quedat satisfet es convertirien ben aviat en armament; no cal ésser un sol per a sentir-se, en veure, d'això. La misèria del poble no seria millorada en absolut. Les reivindicacions imperialistes, les colònies que es demanen a grans crits, les persecucions de...

les petites democràcies i les amenaces contra les grans, i, sobre la capa de l'antifeixisme, l'odi intrínsec a la llibertat, tot construït amb abstruccions, encara, amb profunda tristesa, com si no ens ho creguem encara; seria perniciosa no voler mirar la veritat cara a cara. El dictador no sobrevisca a la normalització d'un país que precisament ell no fer anar. Suposant que la primera fase de la normalització sigui l'economia, adaptada a les necessitats de la pau, és pràcticament impossible canviar una economia de guerra en economia de pau sense que es produïxi un desordre general. En l'Alemanya hitleriana s'ha excedit ja el límit en el qual encara podria aturar-se la preparació de la guerra. Les estadístiques oficials demostren que les fraccions de caràcter militar impedeixen l'edificació d'estalvi. D'altra banda, la mobilització industrial, en què que afecta la mà d'obra, acabarà en la primavera de l'any 1938.

Però la raó decisa que s'oposa a la normalització del règim és d'ordre psicològic. L'economia normalitzada tornaria a portar, amb la prosperitat, totes les vel·litats de llibertat i de justícia social a les quals no renuncia el poble amb incidència. No haurà de temer ni la fam ni la guerra, aquest poble no suportaria ja uns anys, l'única raó d'ésser dels quals és l'estat de setge permanent. Com volen que un Hitler després dels seus camps de concentració? No és pas aquesta, la seva intenció. En el mateix instant que el seu darrer pres polític ja pot anar a llibertat, ell es veuria en el trànsit de fugir, i és poc dir, encara.

Hitler no pot desitjar el benestar del poble, i molt menys la pau del Món. La fam dels altres és el seu viure. L'opressió i el terror són la seva llibertat d'acció. L'amença de guerra sobre Europa, la intervenció armada o passiva en els assumptes estrangers i la solució pròpia posada en pràctica són les seves úniques prohibicions de durada. Per aquesta ideologia fingida ha pogut realitzar tots els actes, i espera executar-se d'altres, indefinidament, fins a l'extinció de les darreres democràcies. Com volen que ell consideri formalment les seves pròpies assercions sobre línia territorial que fa així resultat? Si això fos cert, Hitler estaria perdut.

Als ciutadans lliures de les democràcies és costat molt de pensar en el lloc dels darrers humans que contenen la separació pura i simple de tota humanitat. Alguns, sotratent-

se a l'abandonar, ven predir, l'any 1933, l'incalculable curs dels esdeveniments. La violència convertida en raó d'Estat en un punt, ens porta la violència a tot arreu. Així, avui, continua el seu treball de una conspiració mundial contra tota la humanitat. Els soterranis de feroçitat, condicionats per a rebre la sang fresca de les víctimes, són encara mitjans de govern en els Estats totalitaris. Però, sembla que s'ha descobert en altres llocs, en espera d'ésser utilitzats. Els ciutadans lliures d'esperit excepcional i humor satíric són víctimes d'una altra circumstància fatal: no s'adonen de la immensa perveritat dels seus soltes.

«En què es creuen diferents de les seves primeres víctimes els homes ben intencionats que ofereixen una mà lliure als qui no saben ésser-ho? Són de la mateixa essència que aquells a qui un tirà preveït arrastra de casa seva i els porta a la presó. Ja és hora de penetrar fins al cor d'aquesta noia perversa que ataca la llibertat dels homes, està pel contacte, es mou en la foscor, i la qual toques de passada sense sentir-la. No tindrà ja el deure d'escollir pacientment l'amo i tenir de tots aquells perversos de nos model, hem de contestar? (Es torna el dret a reconèixer o no altres règims que el seu? Hem de fer-los saber que el mateix és tolerat en espera que arribi l'hora de la llibertat.

La llibertat és indolible. Els pobles lliures ja ja seva la causa dels pobles oprimits, sobretot per no caure ells mateixos en l'esclavatge. És, en efecte, molt poc probable que en aquesta Europa els pobles lliures i els pobles oprimits puguin viure molt de temps junts. Tot s'encerra la unificació d'aquest Continent; i s'unificarà, o bé en la llibertat o en l'opressió. S'ha d'eleger, i obrir de manera que la nova Europa sia a la vostra semblança i no a la de l'altre. Ja no es tracta de la mà estesa. Quan s'obri l'altre a equitativitat de la misèria d'un país que ha demostrat, col·locat tranquil·lament que sols hi ha un camí: alliberar el país de la seva presència, perquè aquest respiri.

Quan llanci les seves habituals amenaces, no temeu: Hitler no és, després de tot, més que un perversitat sense dolor, com ho són tots aquests maldats que ataquen la llibertat humana. Llavors, sense por i amb serenitat, contesteu-los: «ANEU-VOS-EN!»

QUAN ACABARA LA GUERRA?

ES la veu corrent entre la genteta que es troba allunyada de França per un simple accident geogràfic, però no en simpatia. Quan no es poden engegare bales per l'extrem perill de l'exercici, s'escampa a mans vesades la llavor de la mentida, del descreït i de la discòrdia. La qüestió és servir la causa del feixisme; i una de les maneres pràctiques de fer-ho consisteix, no hi ha dubte, a desmoralitzar la reraguarda, de la qual hem de servir-nos per a guanyar-li la partida a la reacció internacional. El més llastimós del cas és que part de les nostres dones i una certa quantitat dels homes-dona que, desorientada, a tot arreu n'hi ha massa, es deixen endur per la fraseologia derrotista i sugmentin el cor de ploràmiques aixecat amb la traïdora intenció de rebaixar la nostra moral.

reny oprimida, no hi haurà pau a la nostra pàtria, no hi haurà tranquil·litat a les nostres llars, però tampoc a les dels facciosos. Estem tan convençuts, els antifeixistes, de la nostra raó; és tan ferma, la nostra seguretat en la victòria, que no compremem la bona fe de les posicions dubtoses, ni ens hem pres mai de debò les xerramegues de veïnat, ni les vel·litats ni les descendències de la diplomàcia. Quan s'ha parlat de possibles concomitancies o s'ha insinuat la pasterada d'un armistici, ens hem declarat rabiosament escèptics, perquè hem considerat que la «idea» no podia ésser sinó llançada al vol per indicació — pagament previ — dels agents que el feixisme té escampats per tot el Món, sense oblidar, però, la nostra reraguarda...

Quan acabarà la guerra? Ja s'ha dit moltes vegades, per boca més autoritzada que la nostra: demà, avui mateix, si els facciosos renunciessin a persistir en llurs propòsits de subversió. Són ells els qui provoquen la catàstrofe, i és a ells que les mares espanyoles denen passar la factura dels fills que troben a faltar. És als militars que del crim n'han fet un ofici, als renegats del cristianisme, als qui posem el seu privilegi particular per damunt de tot interès humà, a qui s'han de presentar els comptes; és a tota aquesta colla de criminals i de traïdors que envolten Franco, l'homo que s'ha venut mitja Espanya a Hitler i a Mussolini, als qui la família espanyola haurà d'exigir, rigorosament, inexorablement, la responsabilitat de tot el dany, de tot el dolor causat a la pàtria.

El nostre Govern ho ha declarat diverses vegades: no hi haurà armistici, si no és a condició delavictòria. És vol una declaració més explícita? Què cerquem, després d'això, els inoportuns preguntaires? Una patent de rebentistes o una certificació d'enemics del Poble? Que ningú no surti amb excuses de al tal o tal diari en parlava, ni de si Anglaterra i França treballen per la pau, ni si aquest o aquell personatge governamental ha visitat uns certs individus misteriosos en una platja de moda o en qualsevol ciutat de l'estranger. Tothom té l'obligació de saber que aquestes espècies, rebentistes de cap a peu, tenen origen en les oficines d'espionatge faccioses, des d'on són escampades per mitjà de les ràdios i de la Premsa comprades.

Ningú no pot respondre avui la plorànera pregunta; ningú no ho sap, quan acabarà la guerra. Per nosaltres, ja no s'hauria començat. Són ells, els qui presumien de representar i limitar el Crist de l'Evangeli, els qui a cada moment es vanaven d'ésser homes d'ordre, els qui deien tot-hora que vetllaven per la pau i per la tranquil·litat de les famílies, els qui han provocat l'actual desori que tanta ofensura i tanta sacrifici costa a la població. Són ells, els miserables que han llogat mercenaris estrangers perquè metrallessin impune les ciutats nostres, per a fer-nos assassinar covardament, des de l'espai, les nostres criatures, els qui hauran de dir, però amb el cap separat del cos: «Nois, ja no podem més. És ara, que s'acabarà la guerra». Però mentre això no sigui, mentre el monstre del feixisme tingui alè per a clavar les seves urpes verinoses al cor de la ciutadania digna; mentre existeixi a Espanya un sol ciutadà i un sol pam de ter-

reny oprimida, no hi haurà pau a la nostra pàtria, no hi haurà tranquil·litat a les nostres llars, però tampoc a les dels facciosos. Estem tan convençuts, els antifeixistes, de la nostra raó; és tan ferma, la nostra seguretat en la victòria, que no compremem la bona fe de les posicions dubtoses, ni ens hem pres mai de debò les xerramegues de veïnat, ni les vel·litats ni les descendències de la diplomàcia. Quan s'ha parlat de possibles concomitancies o s'ha insinuat la pasterada d'un armistici, ens hem declarat rabiosament escèptics, perquè hem considerat que la «idea» no podia ésser sinó llançada al vol per indicació — pagament previ — dels agents que el feixisme té escampats per tot el Món, sense oblidar, però, la nostra reraguarda...

S'acabarà la guerra quan la colla de traïdors i assassins que ensanguenen, envileixen i torturen bona part del poble espanyol sigui anihilada totalment, i els estrangers intrusos agafin, si poden, els camins de Portugal i de l'Atlàntic. El que no sigui això, és somniar truites, que és tant com dir perdre el temps miserablement.

JOAN DEL PI

Al majestuós Coliseum de París, aquesta setmana, una cinta que es refereix a les luites del poble rus durant la Revolució, ara fa vint anys, que d'una manera definitiva, enderroca el règim tsarista, que tan oportunament havia regit el país. Ha passat el temps dels despoies!

La pel·lícula «Amor y Odio» ens transporta al petit Bogalet, marítim de Muzura, on les dones, supli tota els homes allistats per a participar en la lluita, no tan sola s'ocupen en les feines corrents, sinó que substitueixen els companys en les dures tasques a la mina, intervinguda per l'exercit blanc.

I no para pas set l'actuació d'aquelles dones solistes, sinó que, impelides per les circumstàncies, es saben també lluitar bravament, i morir el fusell a les mans, per a la consecució de la llibertat.

En el cas documental, com a exemple d'espionatge revolucionari, «Amor y Odio» és un bon element. Mirada, però aquesta cinta des del punt o objectiu tècnic, direm que no és pas de les bones que hem vist. Organització del país dels Soviets. A la nostra manera de veure les coses, trobem que en aquesta cinta manca dinamisme, activitat. Cert que la discòrdia de la raça eslava i la deia lluita per totem de lluir; però és el cas que «Amor y Odio» es desenvolupa d'una manera massa lenta: hi manca quicòm que intervingui majorment que les escenes externs del nucli central d'orientació. Per aquesta circumstància, el públic, sense saber-se explicar el fenomen, sense possiblement adonar-se del canvi, pren un més, alt interès quan es presenten al seu davant escenes d'una més accelerada vitalitat.

En fi, un bon document, sense que es tracti de quicòm excepcional.

Figuren en el programa dos altres films ben interessants: Un altre les festes a Moscou, commemoratives del XX aniversari de la Revolució, i un altre de la d'opular, recull de diverses activitats en aquesta guerra que el poble espanyol manté contra el feixisme internacional.

Al saló del Femina es projecta un film editat ara fa sis anys. Una pel·lícula d'èxit per King Vidor, que a després del temps passat, encara s'ha fet veïlla. «Els calles no és sinó la magistrat expulsió de la vida en una casa de viues en un barri modest de la ciutat de Nova York. La malició, la zafardria, la marmaració, la crítica despiadada; els caràcters, les inclinacions, les preferències, els gustos, totes aquestes coses, d'una importància innegable i primordial en més d'una ocasió, s'ocosen imaterialment, tot hom hi nota la seva influència, s'ocosen que passen; però, King Vidor sap suggerir-les i presentar-les a l'espectador d'una manera admirable. El gran director sap crear un ambient d'una realitat; extraordinària, en el qual l'espectador se sent florir, s'ha troba.

Al saló del Femina es projecta un film editat ara fa sis anys. Una pel·lícula d'èxit per King Vidor, que a després del temps passat, encara s'ha fet veïlla. «Els calles no és sinó la magistrat expulsió de la vida en una casa de viues en un barri modest de la ciutat de Nova York. La malició, la zafardria, la marmaració, la crítica despiadada; els caràcters, les inclinacions, les preferències, els gustos, totes aquestes coses, d'una importància innegable i primordial en més d'una ocasió, s'ocosen imaterialment, tot hom hi nota la seva influència, s'ocosen que passen; però, King Vidor sap suggerir-les i presentar-les a l'espectador d'una manera admirable. El gran director sap crear un ambient d'una realitat; extraordinària, en el qual l'espectador se sent florir, s'ha troba.

CINEMA

«Amor y odio», pel·lícula russa, al Coliseum. — «La calle», film de Pany 1931, al Femina. — «Prisionero del odio», cinta de Warner Baxter, al Capitol. «Todo melodía», al Ferrer i Guardia

film. En alguna circumstància, el director ha exagerat la nota, i aquesta exageració produïda en els espais d'una certa cultura i il·lustració un efecte contrari al que s'ha perseguit. Cal dir, però que per a la gran massa de públic produïxen aquella sensació errònia.

En fi, ja no hem dit en somenjar aquesta nota crítica: «Prisionero del odio» és un gran film. Una pel·lícula que us emocionará segurament si aneu a veure la seva projecció, cosa que no dubtem pas de recomanar als nostres amics lectors.

AL «FERRER I GUARDIA». EL FILM MUSICAL «TODO ES MELODIA» I UN BON COMPLEMENTO DE PROGRAMA.

Poc hem d'escrutar sobre aquesta cinta que es presenta al nostre públic en el sever i elegant local de la Plaça de Ferrer i Guardia. Un film musical en el qual l'argument i les seves incidències, són el de menys. El principal, el nucli positiu d'aquesta cinta, és la música. Música de jazz, «hot», dinamisme, activitat, danses, moviment, càque, conjunts corogràfics, interpretacions personals.

Harry Roy i els músics tan famosos com llur propi director, que constitueixen l'orquestra, ens ofereixen una sèrie de ballades i cançons, alguns trossos de les quals són ben interessants i plauen al públic.

Havem vist cintes de l'ordre d'aquesta, «Todo es melodía», d'una monotonia adasparada, a després d'estrictes i amorosides diverses variacions. En aquesta que es passa al «Ferrer i Guardia» aquesta dies, l'espectador no té ocasió de canviar-se. És una cosa discreta i ben vista. No és una cinta pura i esclatada per als amants de les estridències del «hot» o bé de les harmonies discordants del jazz, no. És una cinta per a l'othom. Adueu per aquell nucli d'espectadors tristes que concorren als locals atrets pel Cinema en si, que cerquen les escurades i es complaen a presentar la projecció d'una bona cinta.

«Todo es melodía» satisfarà tots i tots.

El programa és completat per un documental sobre la ciutat de Londres, i una altra cinta, per la qual gozem de les sensacions inassosades de la manlanya en ple blava del plaer que l'equil·libracions. Un bon programa, sem desiem consignat.

UBICU

LEGIU
«CATALUNYA»

Informació orgànica

Per a demà

FEDERACIÓ NACIONAL DE LES INDUSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES DE CATALUNYA

Per tal d'inaugurar la campanya de propaganda encarregada a aquesta Federació pel Congrés on va ésser constituïda, donarà una conferència pública al local de l'Associació Catalana de Gelida, el diumenge, dia 12, a les quatre de la tarda, el company Joan Peiro, el qual desenvoluparà l'interessant tema: "La C. N. T. i la Revolució".

SINDICAT DE COMUNICACIONS I TRANSPORTS DE BARCELONA

Són convocats tots els companys en general que pertanyin a aquesta Secció del Transport (Art Rodat), a l'Assemblea general que tindrà lloc el diumenge, dia 12, a les nou del matí de primera convocatori, i el dia de quart de deu de segona, al local del Cinema Triomf.

A TOTS ELS MILITANTS ANARQUISTES

El diumenge a dos quarts de cinc de la tarda, a l'edifici social de l'Agrupació Anarquista "Els d'Abril i els d'Avui", Corta, 510, pral., tindrà lloc una reunió pública per a tractar l'estructuració de la Cooperativa Comunal.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

Assemblea General Extraordinària El proper diumenge, dia 12, a dos quarts de deu del matí, al Teatre Victoria, tindrà lloc una assemblea general extraordinària per a tractar el següent ordre del dia:

Primer. — Nomenament de Mesa de discussió. Segon. — Lectura i aprovació del projecte de Reglament de règim interior. Tercer. — Nomenament de secretari del Comitè Central.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

Assemblea General Extraordinària El proper diumenge, dia 12, a dos quarts de deu del matí, al Teatre Victoria, tindrà lloc una assemblea general extraordinària per a tractar el següent ordre del dia:

Primer. — Nomenament de Mesa de discussió. Segon. — Lectura i aprovació del projecte de Reglament de règim interior. Tercer. — Nomenament de secretari del Comitè Central.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Secció Fresca La Comissió Tècnica de Premsa celebrarà demà, diumenge, una assemblea general per a tractar el següent ordre del dia:

Primer. — Lectura de l'acta anterior. Segon. — Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. — Informe de la Comissió Tècnica.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX DE BARCELONA

La Secció de Sustreria d'aquest Sindicat convocarà els seus afiliats i la classe en general a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí, al Teatre Poliorama, per a tractar el següent ordre del dia:

SINDICAT D'INDUSTRIES QUÍMIQUES

Secció de Vidre Pla Aquesta Secció celebrarà reunió de militants al local d'Indústries Químiques, demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX DE BARCELONA

La Secció de Sustreria d'aquest Sindicat convocarà els seus afiliats i la classe en general a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí, al Teatre Poliorama, per a tractar el següent ordre del dia:

Primer. — Lectura de l'acta anterior. Segon. — Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. — Informe i dictamen de la Ponència reguladora de salaris. Quart. — Assumptes generals.

ALS COMPANYS DE L'INSTITUT ORBER

Avís d'interès Per tal de tractar una qüestió d'interès, preguem els companys de l'Institut Orber d'acudir al local dels "Amos de Mèxic", Rambla de Catalunya, 61, pral. segona, demà, diumenge, a les nou del matí.

Per a demà

La Secció d'Electricitat i Similiars de les Seccions Socialistes de la Fàbrica, que pertany a aquest Sind-

Per a demà

La Secció d'Electricitat i Similiars de les Seccions Socialistes de la Fàbrica, que pertany a aquest Sind-

Orientacions del nostre «Butlletí»

NO TORNARÀ EL CACIQUISME MUNICIPAL

Ex el Municipi català vital de l'administració pública. Sempre ha hem entès així, i si en temps passats no col·laboràvem els obrers sindicats en els Municipis, en col·laborar el caciquisme imperant que no permetia que l'obrer controlés les actuacions de l'amo i sempre d'interessos i d'afectes. Amb l'aparició del proletariat i les encesques del present, els obrers s'incorporen a la vida orgànica de l'administració civil i des dels Municipis realitzen llurs obres de depuració moral i de conciliació econòmica.

De sobte, bufen nous vents, la força dels quals pretén allunyar els organismes sindicals de la gestió pública. Gran error que pot tornar a portar fustes contiguents a la vida orgànica. Si el Municipi és el centre vital de la vida orgànica de la nació, haurà de ser el centre dels elements productors, com a base que representen de tota la vida, el mateix en el terreny polític que en l'econòmic i en el social, per ésser majoria, ha de tenir els deutes de la nació, començant l'elaboració dels deutes de producció i passant pel Municipi.

Si hi hagués aquesta comprensió, el famós problema de l'amenament d'edificis que es presenta a aquesta no seria famós "Cinquena Colúmba", només existiria en la imaginació dels qui tal no poden veure més interessats a tornar al "status quo" del passat. Els treballadors s'aberen recollir del carrer les restes del quart Peiro i amb els materials que encara quedaven dempeus saberen recon-

struir la vida sobre escombres nous que història i han donat gran rendiment, com ho està provant la regió catalana, que a més de crear del no-res una indústria potent de guerra, ha donat també principi a l'extracció de minerals que al seu dia donaran el rendiment esperat, quan aquestes mines estiguin en condicions d'exploració satisfactòria; de a dir, quan la tècnica, unida a l'astor de l'obrer, hagi pogut crear l'organització necessària que requereixen aquestes mines i ariacades explotacions.

Tot això que anem a fer, com diem, partí de la iniciativa obrera, i des del centre de producció no referim la idea, passat el Municipi, i dels Municipis passa de pressa pel mig del federalisme fins a la direcció de l'Estat. Els obrers que intervingueren en aquesta tasca deixaren escrits plànols que plasmava i liven altament el sentit cívico de les masses productores. I, així i tot, es persisteix a negar capacitat per a la direcció econòmica de la nació, localment que per a la direcció política, als qui en les hores més difícils aberehem no sols contentar el fetisme i el caciquisme, sinó que sabem apuntalar, fos com fos, el que quedava dempeus de l'Economia.

Donat aquest primer pas, entra la classe obrera en plena activitat restauradora, en una nova era que marca orientació i direcció a tota la vida política i social. Sense perdre temps, l'Economia és la seva única preocupació; i veu la solució i consolidació d'aquesta en dirigiten tots els esforços.

I per aconseguir aquesta finalitat treballen tots els veïns, totes les voluntats, de l'obrer marxant i treballant.

FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDUSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Antifeixista: Si de debò et preocupen tots els problemes que ens plantegen la guerra i la Revolució; si vols conèixer la posició de l'Organització Confederal i la seva opinió per a resoldre'ls, vés a escoltar el destacat militant de la C. N. T.

JOAN PEIRO

el qual donarà una conferència pública sobre el tema La C. N. T. i la Revolució

demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local "Societat Coral Artesans".

Poble de Gelida, acut com un sol home a sentir la veu responsable de la C. N. T. per mitjà d'un dels seus homes més representatius.

El Comitè Regional

RESUM DE LA SETMANA DEL MOVIMENT TEATRAL

La inauguració oficial del «Teatre Català de la Comèdia» tindrà lloc amb la tragèdia de Guimerà «Rei i monjo». — El delegat de la Generalitat actuarà d'acord amb el Comitè Econòmic de l'Espectacle. — Les deficiències que cal esmenar. — Han obtingut un gran èxit les comèdies «La Prudència» i «Currito de la Cruz»

Dintre pocs dies tindrà efecte la inauguració oficial del «Teatre Català de la Comèdia», amb la repeticó de la tragèdia d'Angel Guimerà «Rei i monjo», que fa molt de temps no ha estat representada a Barcelona. Com és sabut, el gran actor Enric Borràs, que actua al Teatre Poliorama, al davant d'una notable companyia, fa una gran creació del personatge central de la dita obra.

Encara que hagi estat nomenada una delegació oficial, no per això deixara d'exercir les seves funcions el Comitè Econòmic de l'Espectacle. Aquest Comitè, d'acord amb la dita delegació, ha disposat que siguin pintades tres noves decoracions per a la representació de l'«Estatueta».

El delegat de la Generalitat, J. Comelles, que com ja hem remarcat en la crònica de la setmana passada, es proposa convida harmoniosament amb el Comitè Econòmic de l'Espectacle, té moltes indicatives que segurament podrà portar a la pràctica. Una d'elles té per objecte aconseguir que les obres que es representen obtinguin un conjunt ben arrodonit. Per aconseguir aquesta finalitat, es proposa que els companys apareguin en escena ben caracteritzats i que es aconguin amb desimboltura. Un companyo dolent pot fer riure el públic en una escena de gran intensitat dramàtica. A l'hora, de vegades, un bon actor fa de companyo per obtenir l'efecte desitjat. En canvi, al nostre país, el mal ja ve de lluny; ningú no té més importància als companys. Sovint hem vist aparèixer en escena uns trams — no volem precisar en quin teatre — que tenien l'aspecte d'enterraments. El companyo forma part integrant dels personatges que actuen en la representació d'una obra, i, per tant, ha d'aparèixer en escena amb tota propietat. Un companyo amb una perruca ridícula i un vestit retregut de l'urina, fa malbé l'harmonia del conjunt.

El delegat de la Generalitat, sempre naturalment d'acord amb el Comitè Econòmic, es proposa concedir una gran importància al decorat per tal de donar el degut ambient a les obres que es representen. Hi ha petites coses que produeixen molt mal efecte. Un jove noi, que es troba a Barcelona, assistit a la representació de «Terra baixa». Li va ploure l'oura, però no sabia explicar-se com era possible que en una porta hi hagués una cortina gairebé blanca, que desmentava de la severitat del conjunt. Segurament la majoria dels espectadors no van notar aquesta estranyesa de color, perquè els empresaris que representaven els teatres abans del 19 de juliol mai no es van preocupar de l'educació artística del nostre poble. El teatre, per a ells, era simplement una indústria productiva.

Els nostres companys de la C. N. T., que fan riure tots els teatres de Barcelona, per aconseguir el sosteniment de centenars de famílies que haurien quedat desamparades, s'han trobat amb una infinitat de prejudicis i de defectes que caldrà fer un gran esforç per a banyar definitivament dels

La companyia que actua al «Rei i monjo» ha estat aplaudida en la seua última comèdia de Ferrer Llopis i Lluís Riera «Currito de la Cruz». En una obra dialogada i musicalment, i escrita amb un gran enginy i habilitat. No cal dir que està també admirablement estructurada. Cal dir el gest de l'entremort actriu Maria Gámez, que ha volgut encarregar-se d'un personatge gairebé epilòpic, per aconseguir un conjunt arrodonit. Maria Gámez sap donar un gran relleu al personatge que encarna.

Cal també lloar la tasca de la gent actiu Carme de Lacio i dels notables actors Montañés, Prieto i Puyl. Es anunciava en aquell teatre la repeticó de la bellíssima comèdia dels germans Quintero «Els que habien las mujeres». La companyia del teatre Roma realitza una tasca admirable. Caldria que els públics sabés correspondre al seu esforç.

Al Barcelona ha estat, repeteix la representació de la comèdia «La educació de los padres», en la qual exercia l'entremort actriu Carme de Lacio. Aquesta obra ha estat albertada amb la representació de «Lluvia de hijos». Al Navarra, continuen entusiasmant amb «Els millors obres del nostre teatre». S'han donat també en aquell teatre dues representacions de la popular òpera del mestre Arrieta «El barba».

La notable companyia d'opereta que actua al Novetats aconseguirà omplir cada dia el teatre representant les millors obres del seu repertori. Totes les operetes són representades amb una gran simplicitat. Els artistes d'aquesta companyia han aconseguit fer-se un públic devot que aplaudeix amb entusiasme totes les obres que representen.

COMUNICATS OFICIALS

DEU APARELLS FACCIOSOS HAN ESTAT ABATUTS PER LA NOSTRA HEROICA AVIACIÓ

han estat abatuts amb elles. Els resultats ha estat el següent: Batides de l'enemic: Un bimotor abatut als voltants de Candamo; un altre aparell de les mateixes característiques, que ha fet explosió en l'aire; un caça, que ha caigut a La Haja; un altre que ha caigut embolicat en flames en territori italià; i tres caça més que, locals pel foc de metralladora dels nostres, han hagut d'aterrar violentament en territori fàctic.

Batides nocturnes: Un avió de caça abatut el pilot del qual, que s'ha llançat amb paracaigudes ha resultat lliure. Un dels alemanys que tripulaven el bimotor que ha caigut prop de Candamo ha estat agafat amb vida i es troba en molt gran estat a l'hospital de Peñalba.

Posteriorment a les 12.15, divuit avions enemigs han bombardejat Barbañe i Castrejón. Una de les nostres esquadres de caça, que s'ha enlairat molt a temps, ha aconseguit abatre un dels avions agressors a la zona d'Alcubierre i a un altre, que ha caigut dins les línies enemigues. Restants no hem tingut cap baix.

ABONAR I PROCURAR TOTHOM SATISFACI L'ARBITRI SOBRE CONSUMACIONS, ES CONTRIBUIR A LA LLUITA CONTRA EL FEIXISME

El teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 12 I DEMÀ, TARDÀ, A LES 8 1/2, I NIT, A LES 10

APOLLO — Companyia de dramas socials. NIT, i demà, tarda i nit, "El parisiense".

BARCELONA — Companyia de comèdia castellana. NIT, i demà, tarda, "Lluvia de hijos". NIT, "La educació de los padres".

COMIC — Companyia de "revistes". NIT, i demà, tarda i nit, "Mas Virtud".

ESPANYOL — Companyia de sainetes català. NIT, i demà, tarda i nit, "Las verges caídas".

NOVETATS — Companyia d'obra castellana. NIT, "Doña Francisquita". Demà, tarda, "Los de Aragón". "Los clavos" i "Molinos de viento", interpretats per Pere Terol, el qual finalitza la pel·lícula del mateix nom. NIT, "La del manajo de rosas".

NOU — Companyia d'obra castellana. NIT, "La del manajo de rosas". Demà, tarda, "La alegría de la huerta" i "La taberna del pueblo". NIT, "Los clavos" i "La dolorosa".

OLYMPIA — Demà, tarda, gran esdeveniment artístic: Repatriació del tanor Emili Vendrell, de tornada de la seva triomfal "tournee" per l'estranger, amb la joia lírica del mestre Vives, "Doña Francisquita", secundat pels excel·lents artistes Gloria Alcaraz, Matilde Martín, Rosalí Blanca i Enric Torrijó.

PRINCIPAL PALACE — Companyia de comèdia castellana. NIT, i demà, tarda i nit, "La casa de salud".

POLIORAMA — Companyia de drama català. NIT, i demà, tarda i nit, "Marista Castellera".

ROMA — Companyia de comèdia castellana. NIT, i demà, tarda i nit, "Currito de la Cruz".

VICTORIA — Companyia lírica castellana. NIT, i demà, tarda i nit, "El sí".

TIVOLI — Companyia d'operetes. NIT, i demà, tarda i nit, "El estudio de un val".

VARIETATS CINC BARCELONA — NIT, i demà, tarda i nit, gran programa de varietats.

GRAN PRICE — NIT, i demà, tarda i nit, gran balla per l'orquestra Crazy Boys.

GAVINA BLAVA (Palau de la Lluç) Avinguda Místral, 50. — Demà, matí i tarda, gran balla familiar per l'orquestra Jaume Planes.

el cinema

SETMANA DEL 8 AL 15 DE DESEMBRE

AVINGUDA I KURSAAL — Deso, Excelsior estudiants. La lletra de cristall.

MIRALBA — Rinoceros madrilenos. Jodex. La sinfonía Comica.

AMERICA I FOC NOU — Bartos bajos. División nervica. El secreto de Charlie Chan.

EDEN — Cinco diuitas. Maniqués neoyorkinas. Camión de alardes. Dibujos.

ARNAU I BROADWAY — Noches de New York. Yo soy Susana. Marivada.

EXCELSIOR — Joaquín Murrieta. Una noche en el Cairo. El sacro pasado misterioso.

INTIM — Héroes sin corona. Pier nas de perfil. Espartaco. METROPOL — Sonadita del amor. "Porque trabajar" Divorcio en la familia. Comica.

ARENES — El regreso de Barba. La chispa del amor. Barrios bajos. KILE — Barrios bajos. La princesa encantadora. Cavallaria.

FANTASIO — El secreto de vivir. Dibujos. Instantánea. SMART — La última avanzada. Muró con honor. Cinco minutos. POMPEIA — Paz en la tierra. Candidata a millonaria. El retador. Dibujos Pupy.

ESTUAN I NUBIA — La sombra del hampa. Madres de bastidores. Tierra de pasión. ITALIA — Sublime obsession. El templo de las hermanas. Amenas. Comica. Dibida.

BOHEMA I PADRO — El ángel de las tinieblas. Contrabandistas. La danza de los ríos.

BARCELONA — El ángel de las tinieblas. Hombre o ratón. La vida en tromba.

DIORAMA I ROYAL — La Venus negra. Almas de gaucha. El gran impostor. Peces del infierno. Dibujos.

CAPITOL — Prisionero del odio. La mina fantástica. Dibujos. ACTUALITATS — Coses i fetes. Nits y 2. Dibujos color. Reportajes. Espanya al día.

ATLANTIC I SAVOL — Dibujos. Reportajes. Varietas musicales. Espanya al día. MONUMENTAL — ¿Recuerdas lo de anoche? Alias. Dinamita. El eterno enaebro. Comica. Documental. VICTORIA — La última cita. El amor de Carlos II. Braso seductores. Comica. Documental. COMTAL — La ley del más fuerte. Caetia. La última avanzada. Paramount gráfico. Dibujos. SELECT — El secreto del castillo. Igüe. Papá bohemio. Documental. Dibujos.

Fronto... Demà, a les quatre de la tarda, a pala. GALLARTA III ARRIGORRIAGA contra AZUREMENDI - UREAY NIT, a les quatre d'ara, a pala. QUINTANA IV - PEREA contra ZARRAGA - REGONES Dilluns, tarda, a les quatre, a pala. MUÑOZ - LEJONA contra RICARDO - CAMPOS

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 293

Telèfons: Administració ... 20419

Redacció ... 20227

Tallers ... 20271

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 750

Forastera, un trimestre ... 10750

Amèrica i Filipines, trimestre ... 19750

Els altres països, trimestre ... 18750

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 11 desembre 1937

ANY I

NUMERO 251

DEL LLUNYÀ ORIENT... per ENRICH D'OC

(Continuació)

EL POBLE CONTRA LA GUERRA

L'aspecte exterior que ofereix el japonès és, tal com es diu, el d'un monarca sanguinari, guerrer cent per cent, que s'ha posat en campanya.

Recordem, una vegada més, que el món és més petit del que sembla. És de recordar l'atrocitat de la guerra, en el sentit físic i moral; l'efectivitat de la violència, i el natural odi a tota màquina; la sola victòria de la sang és la seva repugnància. En japonès, ferida i profanació és un mateix nom: "Kira". Les ferides molien els déus. En el Xinto, un home no pot preser davant un altar, fins després de trenta dies, si ha ferit alguna altra persona.

Però, direm nosaltres, força que hauria, força que amassaria.

Molt més els factors que els hi determinen. Primer l'obligació, el comandament, la impetuositat de la

ra es pot fonamentar en aquesta creença popular.

Els antics arxers tenien el costum de cantar mentre esmolaven les espases. Es diu que l'esperit de la música entrava en el metall.

Muramasa, en trempar les fulles de les espases, cantava amb força: Tenku, taivan, Tenku, taivan (guerra al món; guerra al món), i totes les espases que sortien de les seves mans no causaven al possessor sinó desgràcies, ja que, un cop desfullades, ja existien la lluita, la guerra, i "resultaven difíceles de manejar".

Al contrari, "Masamune" cantava: pau en el món, pau en el món, "Tenku, ishiki, tenku, ishiki". Les seves armes serien només que en els casos de veritable necessitat, per causes justes, per la pau, i portaven al possessor l'èxit segur.

Bella imatge força simbòlica, de l'ús de les armes. Ah! un fet molt curiós: estem acostumats de veure com els palaus feixistes d'educació infant en les coses de la guerra.

Dibuix del Momotaró

lem de Noé, i a Mèxic d'un tal Quetzalcóhuatl.

El temps ha passat, i aquest ja no és un problema japonès; és l'enigma del món sencer.

LA REACCIO NACIONALISTA

El Japó té un Parlament; però un Parlament que... en fi, ja ho comprenem; igual com un primer ministre que no necessita l'ajuda de la majoria, que en presideix en absolut; com té un Emperador que no arribet per a res i que no actua més que en casos espectaculars.

Després de dos anys d'ensulament han tornat una mentalitat especial en el país del sol tancat. De l'any 1867 fins molt més tard de l'arribada de Perry (1853), el poble atipat sota la llei marcial, l'espionatge domèstic i estranger les seves branques fins al més llarg recó de l'Imperi Nipó no podia pronunciar una paraula inconscient sense que la ràpida "Justícia" s'en fes càrrec. Recordem la pena de mort, com les simples reclusions (les presons del Japó són tan lútxes, que no s'hi pot estar dret!).

Els anys passaren, i es veleren obligats a seguir el camí de les altres potències. Sembla que tot això havia de desaparèixer. Però... Malgrat que la nació ha evolucionat i la política i l'economia siguin diferents, l'estat d'ànim, la mentalitat recorda encara el feudalisme.

El seroll desig d'esser agradable, útil, la tendència de presentar els fets de la forma més bonica, tot això significa, no ja educació ni respecte, sinó misticisme, inferioritat de pensament, tota una vida de dolor, en el poble japonès.

Volèrem creure que en el mateix idioma (l'idioma és, com en tantes altres coses, reflex del sentiment del poble) el japonès posaria fustes diverses de parlar? Ah! per exemple, per a parlar de coses que tinguin relació amb la persona a qui es dirigeix la paraula, hem emprat expressions que poden ésser usades parlant d'ell mateix o de coses pròpies. Altres

qui miria, com també hi ha altres jurnes per a la tercera persona de considerada superior o inferior. I així veiem les expressions d'educació o bon gust distingir-se en tres:

1ª Expressions que s'empenen únicament amb la segona o tercera persona, i altres que no serveixen més que per a parlar la primera o la tercera.

2ª Considerades com elles mateixes, no són ni refinades ni tenen relació amb persones determinades; però, si s'hi interposa un prefix, prenen altre respecte.

3ª Verbs especials d'educació i verb de modestia. I per a comprendre millor encara el sentit, donarem alguns exemples: Cas primer Forma ordinària de dir pare: "Oya" o "Chichin", per a la primera persona, s'ha de dir: "Chichi" o "Chichigo", "Oyaji" i "Oloasan" per a l'afectuositat. Per a la segona i tercera persona s'ha de dir: "Go ampa ampa", o "Go zimpa ampa". Però, amb correcció: "Haha, hahayo", per a la primera; "Haha haha oya" o "Fukuro" i "Obasan". I per a la segona i tercera, "Obasama".

Millor encara, dona o esposa, "Bakun Tenki, Nyoboo, taizen", primera persona, "Kunai, ni, emae", o el nom d'esposa; segona i tercera classe superior, "Okasama"; classe mitjana, "Gozinsama"; classe inferior, o "Kansan". (Continuarà)

—I d'això en diuen un bloc...? Si no serveix ni per a netejar-hi els peus...!

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA PREVIA CENSURA

Dibuix d'un Ry

classe superior dels militars nacionalistes. Després, la generació dels revolucionaris. A més, el "Buda", el codi s'oposava al comportament militar, cavalleresc, que també el podríem considerar, com a principi d'urbanitat o, millor encara, com a principi amb el "Noblesse oblige" dels francesos.

Hi ha punts principals d'aquesta col·lecció de preceptes són: diligència, correcció i bona orientació, galanteria, valor, senyillesa i frugalitat.

En estem sota les dureses aplicacions dels actuals militars, ja que normalment la línia recta seguida per molts soldats sortits dels polígons queda anulada pels actes de la vida superior.

Us que formen l'exèrcit són, la

Ditxet jora ementar una revista d'infants editada al Japó que tingui aquesta finalitat. Els llibres escolars reproduïren, així el, fets populars, purament nacionals, i imatges dels grans genis, els herets legendaris (Hanasa, Hokichi); però les seves lectures són aporricoses i delicades, escoltats (la granola d'Onaka i la de "Koyota, el "Momotaroo", el mirall de "Matsumoto" etc.) junt amb fustes d'isop o de la Fontaine.

Tots d'inspirem en dibuixos o historietes a base d'animals. Reproduïm un dibuix de Ry, l'antimatènip, col·laborador de la secció infantil de "Sandens Maitzhi". Aquest gust a escolir per als infants cosa que no els puguin comprendre demostra, a més d'aquella aversió al militarisme, el veritable amor que sent el japonès per l'infant.

DELS CONTES POPULARS "NACIONALS"

El Japó és país de marins; no podem oblidar-ho. Segurament per això trobem veritables sorpreses en la qüestió de contes populars. Veïem contes purament nacionals, el mateix "Momotaroo" (nascut d'un peix), reproduït punt per punt en les llegendes bretones "Jean de la Lune"; i si així és aquest!!! Podríem anomenar-ne encara d'altres, però no ens complacem encara més al problema. Si el japonès per si sol ja té dificultat de comprendre, per què mirar la font d'on surten aquestes fustes internacionals? No és millor atribuir-ho al món de neopagans, no ja japonesos ni bretons ni anglesos, sinó tan sols "mariners", sense patria? El Japó legendarí recorda certa neopaganisme misteriosa, igual, tot igual com nosaltres per-

frases servíem per a la persona que parla; d'altres, per a la persona de qui es parla, i aquesta persona no té cap relació amb la

ELS AVIADORS BRITANICS S'ENTRENEIXEN

Es un exercici que sembla molt senzill, però que no ho és gaire. J. R. Cassidy, comandant de l'aviació britànica, prova, en el camp de Cranwell, la roda que una Companyia del Casino de Londres ha utilitzat per a fer demostracions davant dels alumnes d'aviació.

J. R. Cassidy, home d'experiència en les coses de l'aire, ha estat el principal propulsor de la introducció d'aquest nou exercici en les escoles d'aviació d'Anglaterra. Ha afirmat i afirma que els moviments que es fan giravoltant amb aquesta roda són d'una gran utilitat en trobar-se en l'aire. (Foto Keystone.)

SECRETARIAT DE PROPAGANDA C. N. T. F. A. I. DE CATALUNYA

Un calendari antifeixista per al 1938. — Una obra d'art

Dotze línies fotogràfiques dels millors dibuixants d'Espanya, estampades sobre paper cel·lulós. Les dotze figures són destacades de l'antifeixisme.

Una preciosa allegoria de les Joventuts Llibertàries. Cinquanta dues fotografies directes d'altres servides de la Humanitat, en el seu.

UN CALENDARI PER A TOTES LES ANTI-FEIXISTES, DE TOTES LES TENDENCIES. 600 còpiades, les més brillants del Calendari de la Revolució.

600 pensaments dels més alts pensadors espanyols. 78 biografies.

Una obra d'art i d'utilitat indiscutible.

EL CALENDARI ANTI-FEIXISTA MES EXCEL·LENT PER AL 1938.

Demaneu-lo tot seguit al Secretariat de Propaganda C. N. T. F. A. I. de Catalunya, ja que, degut a l'escassetat de paper, la tirada és reduïda.

El preu de l'exemplar és de sis pessetes. Una còpia de les dotze línies val més.

LES DEMANDES S'HAN DE FER AL SECRETARIAT DE PROPAGANDA C. N. T. F. A. I. DURRUTI 22 I 24, BARCELONA, CATALUNYA, AVINGUDA LONA.

NOTES. — Descompte del 25 per 100 a demandants des de deu exemplars. Pagar al comptat a la bústia. Per les dificultats de les tramesses per correu, que no admet pagament ni reemborsament, els que facin demanades del Calendari, quan s'ajuguen que ja ha sortit, faran un bé de recollir els exemplars a les nostres ofícines, per mitjà dels "credencis" o altres persones que per diversos motius fan viatges a Barcelona.

ELS VAIXELLS REBELS «CANARIAS», «BALEARS» I «ALMIRANTE CERVERA», BOMBARDEJAREN, AHIR, ALACANT

"Així l'atà, a les 4'45, els vaixells de guerra facineros "Canarias", "Balears", i "Almirante Cervera", s'havien presentat davant d'Alacant i des de certa distància han fet foc de canó contra l'escamotada ciutat. Les bateries de la plaça han contestat, i els vaixells agressors s'havien retirat a tota màquina. El bombardeig ha durat aproximadament una quinzena minuts. A conseqüència d'aquesta agressió han resultat un mort i 34 ferits; els més greus d'entre ells són dos infants, un de quatre anys i un altre de dos, que segurament moriran d'un moment a l'altre. Els danys materials són insignificants. Poca estona després d'haver-se retirat els vaixells pirates s'ha vist

mar enllà, des de Villajoyosa, Reculador, Alfas, Javea, Cap de la Nau i altres indrets de la costa alacantina, una gran quantitat, que s'ha escampat a les nou de la nit, i que se suposa procedia d'un vaixell que estava cremant.

majoria, seleccionats de les classes agrícoles, totes vegetarianes, i, per tant, poc acostumades a menjar sang. Un altre símptoma de l'odi que el poble sent per la guer-

